та Ивета разказа как заради лъвския си скок Васил Иванов Кунчев получава прозвището си Левски и изрецитира незабравимото стихотворение на Дамян Дамянов, в което обикновеността на човека („образ земен, най-обикновен“) контрастира с необикновеността на героя („Само двете ти очи големи/прегорили мрак, пространство, време/ гледат два-три века по-напред“). Шестокласничката Виктория разказа за любовта на Левски към народните песни, която личи от записките на неговите съратници и изследователи, както и от джобното му тефтерче; на запис прозвуча любимата песен на Апостола „Все за тебе мисля, мамо“.

Седмокласниците Цветана и Ивелин представиха постер с биографични подробности за живота на Левски, а съученикът им Денис разказа за един почти неизвестен период от живота на Левски – учителстването му във Войнягово, при което получава и прозвището си Даскала и първи започва да преподава физкултура – бягане, скачане и други дисциплини. Маргарита от осми клас представи образа на националния ни герой, увековечен в произведения на литературата и изкуството. Бяха споменати имената на творци като Ив. Вазов, Хр. Ботев, Л. Каравелов, В. Мутафчиева, Ст. Цанев, Р. Ралин, М. Макдермот; художниците Георги Данчов (автор на считания за най-точен портрет на Апостола), Никола Кожухаров („Залавянето на Васил Левски“), Борис Ангелушев („Обесването на Васил Левски“), скулпторът Марин Василев, автор на паметника на Левски в родното му Карлово; бяха изброени и част от многобройните паметници на героя в страната и чужбина. Деветокласниците Калин, Таня и Борислав отправиха предизвикателство към публиката, като решиха да ни попитат кои качества, според нас, е притежавал Левски и защо считаме така. Учениците се надпреварваха да изброяват добродетелите на Апостола на свободата и да дават примери за различни ситуации, в които той проявява храброст, честност, съобразителност, хладнокръвие, прозорливост... Берна и Тони от 10-и клас представиха външността на Дякона според описанието му в повестта „Немили-недраги“, а Тони ни показа колко талантлива художничка е със своя изключително сполучлив портрет на Левски. Гергана от 11-и клас ни запозна с известни и по-малко познати имена и прозвища на Апостола, както и припомни негови мисли, оставили трайна следа в историята и говорещи за необикновената му личност, силен дух и безгранична обич към Отечеството – „Не се полъгвайте, че тези които държат парите, държат и бъдещето ви, защото тези пари те са ги взели от вас, а вие им се кланяте и ги въздигате, като слънце пред очите си.“, „Ако спечеля, печеля за цял народ — ако загубя, губя само мене си” и философското: „Времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме“. Интересната програма завърши със стихотворението на Константин от 12-и клас – едно момче досущ като връстниците си, което може да чуете да рапира свои рими, но което има и своята гражданска позиция, застъпена в лирическата му творба, посветена на Апостола.

Левски има своето непреходно място в сърцето на всеки от нас, независимо от възраст, пол, занятие, вероизповедание. И когато имаме желанието да чуем мнението на младите, без да ги ограничаваме с нашите собствени идеи и сме достатъчно подготвени, за да го направим, тогава ще видим, че и днешното поколение тачи и се прекланя пред героите. И ще разберем, че в тези дни на икономическа, политическа и духовна криза, името на Апостола на свободата – Левски – блести не с високопарните слова на политиците, а в искрените думи на почит и възхита на обикновените хора и младежите, които напразно търсят друг подобен нему, дето предсмъртно би изрекъл: „Моли се, отче, не за мен, а за Отечеството!“ Поклон, Апостоле! ◆

Прозвуча националният ни химн, при което всички присъстващи станаха на крака и така започна тържеството, посветено на Освобождението – денят, след който земята ни не е повече робска земя, а небето е свободно и синьо. Сред гостите бяха г-жа Горяна Ленкова (трети секретар в Българското посолство), доц. Добромир Григоров от БКИ, г-жа Татяна Перглер (директор на Славянската гимназия в Прага), инж. Христо Христов от Пражкия

клуб на БКПО, г-жа Камелия Илиева, главен редактор на списание „Роден глас“ и г-н Петър Попов, представител на българската общност.

В приветствието си г-жа Мими Михайлова, директор на училището, отбеляза, че денят е празник на свободата и българския дух и ден за почит на паметта и саможертвената помощ на хилядите руски, финландски, белоруски, украински и румънски воини и български опълченци, дали живота си за нашето освобождение.

Емоционално приветствие за настъпващите пролетни празници отправи г-н Христов към всички ученици със своя поетична творба.

Родопската песен „Горице, ситна зелена” от филма „Капитан Петко войвода” в изпълнение на актьора Васил Михайлов и стихотворението „Аз съм българче”, изпълнено от облечената в народна носия Виктория Верова от първи клас развълнуваха

Двоен празник в Българското училище

С интересна програма бе тържеството на 28-и февруари в БСОУ „Д-р Петър Берон“ по повод националния празник 3-и март – Денят на Освобождението и неофициалния, но тачен от всички българи празник на мартеницата – Баба Марта. В празнично украсения с гирлянди и декорации в цветовете на родния трибагреник физкултурен салон до започването на тържеството звучеше носталгичната „Хубава си, моя горо“, а на екрана се редуваха картини от невероятно красиви природни кътчета от нашата Родина, които, заедно с познатата песен, ни пренесоха духом в скъпата ни България.

всички присъстващи, припомняйки ни, че имаме много поводи за гордост с историческото ни наследство.

Презентацията по повод Освобождението на България бе подготвена от г-жа Мария Носикова, учител по история, и представена от Калин, ученик от 9-и клас. Тази година бе избран нов и оригинален подход за представяне на събитията от Руско-турската освободителна война и подписването на Санстефанския мирен договор – ходът на войната и всички основни събития бяха поднесени като история в картини и фотоматериали: от обявяването на войната на 12-и април 1877, връчването на Самарското знаме на българското опълчение, преминаването на Дунава, посрещането в Свищов, а след това в Търново, прехвърлянето на Балкана, битките при Стара и Нова Загора, Шипченската епопея, превземането на София и Пловдив, до подписването на договора на трети март 1878 г. в Сан Стефано. Богатият нагледен материал и интересен текст накараха всички присъстващи да изпитат драматизма на отминалите преди 136 години събития и да почувстват ценността на извоюваната с толкова геройски саможертви свобода.

Втората част на тържеството бе посветена на Баба Марта – празник, очакван с вълнение от всички българи по света, утвърждаващ нашата уникалност и творчески дух. Още с прекрачването прага на училището на всички гости бяха завързани мартенички, изработени от сръчните ученици. Изложените на няколко табла мартенички и тази година ни удивиха със своята красота, пъстрота и оригиналност. Авторите на най-добрите ръчни произведения, разделени в две възрастови категории, получиха награди, а след приключването на тържеството гостите имаха възможност с доброволни суми да закупят мартенички по свой избор.

Тържеството продължи с „Граовска ръченица” и „Чичово хоро”, изпълнени от танцовата трупа на училището, която за пръв път се представи с новото си име – „Тони-До”, избрано в памет на незабравимата Тони Добрева, която постави началото на разпространението на народните ни песни и хора в училище. В новите си носии момичетата грееха с неподправена хубост, а радостта им при танца показва истинска любов към родния фолклор и традиции.

Двойният български празник имаше нетрадиционен, но много вълнуващ финал – песента „Моя страна, моя България”, превърнала се в неофициален „химн” сред българите, живеещи в чужбина, бе представена с видеоклип заедно с текста и бе подета и изпята от всички, присъстващи на тържеството, споявайки ги в едно цяло – заедно, макар далеч от Родината. ◆